

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ในการพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ต่อจากนี้ไปคือ

วิสัยทัศน์

**“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”**

คำนิยาม

1.ความมั่นคง

***การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมี ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

***ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

***สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ **ชุมชน** มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น

***ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

***ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

2.ความมั่นคง

***ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกกระต๊อบเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

***เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอก ประเทศสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่งการผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างมีพลัง

***ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.ความยั่งยืน

***การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิดความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ

***การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

***มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาในทุกกระต๊อบอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

***ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาระยะยาว 6 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย

1. ด้านความมั่นคง

(1)เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมี

พระมหากษัตริย์

(2)ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(3)การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องกับแนวดิ่งสู่แนวนานมากยิ่งขึ้น

2. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติดการค้า
- (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งและยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรกรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล
- (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ
- (5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา
- (6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

3. ด้านการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน

- (1) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (2) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างความอยู่มีสุขของครอบครัวไทย

4. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

- (1) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (2) พัฒนาระบบบริการและระบบบริการจัดการสุขภาพ
- (3) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิตในสังคมสูงวัย

- (4) สร้างความเข้มแข็งสถาบันทางสังคม ทูทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) จัดระบบอนุรักษ์ พื้ฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

เป้าหมายอนาคตประเทศไทย ปี 2579

- 1. เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 2. เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 3. ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มแข็ง
- 4. ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบโปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม
- 5. สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย
- 6. คนไทยมีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศสามารถปรับตัวเองรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต

1. เจ็อนไขเศรษฐกิจภูมิภาคและโลก ในระยะ 5 ปีข้างหน้า

*เศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มขยายตัวช้า

*รูปแบบการค้ามีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การค้าเสรีมากขึ้นและมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

ที่หลากหลายขึ้น

*บทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคอาเซียนจะมากขึ้น

2. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

*การปฏิวัติดิจิทัลทำให้เกิดยุคอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่งอย่าง

*การเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0

3. การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม

*การเข้าสู่สังคมสูงอายุวัยของโลก

*แรงงานทักษะสูงและมีความสามารถเฉพาะทางจะขาดแคลน

*ความเหลื่อมล้ำหรือความไม่เท่าเทียมกันขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะการปฏิบัติ

อุตสาหกรรมสู่อนาคตอุตสาหกรรม 4.0

*การเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลกที่รวดเร็วขึ้นในยุคดิจิทัล

4. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยธรรมชาติ ทำให้ความร่วมมือทางด้านนี้มีความเข้มข้นมากขึ้น

*ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีเข้มข้น

*วาระการพัฒนาของโลกหลัง ค.ศ. 2015 เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก

ในอีก 15 ปีข้างหน้า

5. ความมั่นคงภายในและระหว่างประเทศ

*ความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์และการสร้างอำนาจต่อทางเศรษฐกิจ

*สถานการณ์ความมั่นคงกับประเทศรอบบ้าน

*การเติบโตของลัทธิก่อการร้ายและวิกฤติอพยพย้ายถิ่นของผู้ลี้ภัยในยุโรปที่กำลังแผ่ขยาย

*การบริหารจัดการอาชญากรรมไซเบอร์และสิทธิเสรีภาพ

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

1. วิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

2. เป้าหมาย

1. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

2. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

- 3.การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- 4.การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5.การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 12)

(พ.ศ. 2560 – 2564)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ 1 คนไทยทุกกลุ่มวัยมีทักษะและความรู้ความสามารถที่จะเป็นฐานในการพัฒนาประเทศ
- เป้าหมายที่ 2 คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
- เป้าหมายที่ 3 คนไทยมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่ลดลงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- เป้าหมายที่ 4 คนไทยมีจิตสำนึกพลเมืองและมีค่านิยมตาม บรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ 1 ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมแตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ 1 เศรษฐกิจขยายตัวอย่างเสถียรภาพและยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

- เป้าหมายที่ 1 เพิ่มพื้นที่ป่าไม้และแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ
- เป้าหมายที่ 2 การใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ 25 ลุ่มน้ำของประเทศอย่างมั่นคง ปลอดภัย และเท่าเทียม
- เป้าหมายที่ 3 สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ
- เป้าหมายที่ 4 เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ความมั่นคง

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ 1 ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศตลอดไป

เป้าหมายที่ 2 ประเทศชาติมีความมั่นคงทุกมิติ และสังคมมีการสมานฉันท์เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 3 พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มีเศรษฐกิจดีขึ้นและประชาชนมีสันติสุขและปลอดภัย

เป้าหมายที่ 4 ประเทศไทยสามารถรับมือกับภัยคุกคามและมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 5 ความเสี่ยงจากการก่อการร้าย ต่ำกว่าอันดับที่ 20 และดัชนีไซเบอร์ต่ำกว่าอันดับที่ 10 ของโลก

เป้าหมายที่ 6 สาธารณภัยต่าง ๆ มีแนวโน้มลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ 1 เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจให้อยู่ในอันดับสองของอาเซียน

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการบริหารจัดการที่ดี

เป้าหมายที่ 3 เพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันให้อยู่ สูงกว่าร้อยละ 50

เป้าหมายที่ 4 ลดข้อร้องเรียนของประชาชนที่ไม่ได้รับ การอำนวยความสะดวกอย่างเสมอภาคเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์ในภาพรวม

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคม

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาระบบ โลจิสติกส์

เป้าหมายที่ 4 การพัฒนาด้านพลังงาน

เป้าหมายที่ 5 การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

เป้าหมายที่ 6 การพัฒนาสาธารณูปการ (น้ำประปา)

ยุทธศาสตร์ที่ 8 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ 1 เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา สู่ร้อยละ 1.5 ของ GDP และมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเป็น 70:30

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น 25 คนต่อประชากร 10,000 คน

เป้าหมายที่ 3 เพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี จัดโดย IMD ให้อยู่ในลำดับ 1 ใน 30

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภูมิภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ 1 ช่องว่างรายได้ระหว่างภาคลดลง และมีการกระจายรายได้ของประชาชนอย่างเป็นธรรมมากขึ้น

เป้าหมายที่ 2 เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี และการเดินทางสะดวก

เป้าหมายที่ 3 พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ 4 พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนมีการพัฒนาที่เกิดผลเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 10 การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายที่ 1 ประเทศไทยมีบทบาทในภูมิภาคทั้งด้านโลจิสติกส์ การค้า การบริการ และการลงทุน

เป้าหมายที่ 2 ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญในภูมิภาคเอเชีย กลุ่มอาเซียน และอนุภูมิภาค

เป้าหมายที่ 3 ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาค และภูมิภาคอาเซียน มีความเชื่อมโยงกัน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายที่ 4 ไทยมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่เชื่อมั่นของนานาชาติในฐานะประเทศที่มาตรฐานดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปตามมาตรฐานสากล และบรรทัดฐานระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 5 ไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา ที่สำคัญทั้งในระดับ อนุภูมิภาคและภูมิภาค โดยมีส่วนร่วมสำคัญในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 6 ภาคเอกชนไทย มีเครือข่ายและองค์ความรู้ ที่ส่งเสริมขีดความสามารถ ในการแข่งขัน การขยายตลาด ทั้งตลาดเดิมและตลาดใหม่

1.3 นโยบายของรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา มีทั้งสิ้น 11 ด้าน ประกอบด้วย

1.1 การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

1.2 การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

1.3 การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

1.4 การศึกษาการเรียนรู้ การทำนุ บำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

1.5 การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและภาพของประชาชน

1.6 การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

1.7 การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในการประชาคมอาเซียน

1.8 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และการพัฒนาและนวัตกรรม

1.9 การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

1.10 การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ

1.11 การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

3. แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง/ แผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

3.1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง

1.1 เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

(1) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ในพื้นที่จังหวัดยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ศรีสะเกษ ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิตพร้อมทั้งขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบที่มีสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชนได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบร่วมมือกันเอง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพ และการส่งออกจัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมการตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่นส่งเสริมเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(2) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และดอกไม้ บนพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี รวมทั้งส่งเสริมโคเนื้อคุณภาพสูงพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม ส่วนโคนมในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา และอุบลราชธานี

(3) สนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้ นำร่องในจังหวัดอำนาจเจริญ กาฬสินธุ์ และขอนแก่น โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรให้เข้มแข็ง ส่งเสริมการออมและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ โดยยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการ 1 ไร่ 1 แสน ส่งเสริมการเรียนรู้ จากกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จให้เป็นต้นแบบรวมทั้งส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่น และตลาดอิเล็กทรอนิกส์

1.2 พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

(1) พัฒนาให้นครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจรโดยสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมอาหารของภาคสร้างเครือข่ายระหว่างภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคราชการ เพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อมูลเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ในการแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่มีมูลค่าสูงและตรงตามความต้องการของตลาด

(2)ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นระดับภูมิภาค อาทิ ขอนแก่น นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยี และงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่น ๆ โดยยกระดับผู้ประกอบการและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

(3)ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมผลิตสินค้าอุปโภค บริโภคในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่

(4)เพิ่มศักยภาพในการผลิตพลังงานทดแทนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และตอนล่าง โดยให้ความสำคัญกับความสมดุลระหว่างพืชอาหารและพืชพลังงาน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชพลังงานในพื้นที่ที่เหมาะสม ส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทนด้วยเทคโนโลยีที่ใช้งานได้ง่ายจากพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวภาพและชีวมวล ทั้งในภาคการผลิต ชุมชนและท้องถิ่นให้มากขึ้น

1.3 ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ธรรมชาติและกีฬาสู่นานาชาติ

(1)ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในพื้นที่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ท่องเที่ยววัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงและสุขภาพ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดอุดรธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ศรีสะเกษ จังหวัดนครราชสีมา ท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดเลย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี โดยเพิ่มนวัตกรรมบริการการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายตอบสนองกลุ่มเป้าหมาย พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี รวมทั้งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชนและท้องถิ่น

(2)พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้างเลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-สปป.ลาว โดยเร่งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงพื้นที่และเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่นทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

1.4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำพัฒนาที่ยั่งยืน

(1)พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนองและฝายที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บในพื้นที่ที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และตอนล่าง 2 ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาค

(2)พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ซี มูล และสร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร โดยจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาระบบส่งน้ำและการกระจายน้ำให้นำไปใช้ประโยชน์ในช่วงฤดูแล้ง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม

(3)ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำของจังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา โดยกำหนดและคำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่า และป้องกันการบุกรุกเพื่อรักษาพื้นที่ต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ตลอดจนส่งเสริมป่าชุมชน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากป่าไม้อย่างยั่งยืน

3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.2561 – 2564

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมศักยภาพบริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคตรวมทั้งสภาพของปัญหาและความต้องการของประชาชนโดยมียุทธศาสตร์ของการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยวและโลจิสติกส์ สู่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ”

เป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์)

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จึงได้กำหนดเป้าหมาย

- ๑) เพิ่มผลิตภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๒) เพิ่มมูลค่าการค้า การบริการ และแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัดรวม

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ แต่ละประเด็นยุทธศาสตร์มีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การบริการ และโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าประสงค์

๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพ

๑.๒) พัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตร

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

๒.๑) ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น

๒.๒) ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้น

๒.๓) ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรอง GAP ที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต

๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก

๓.๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การบริการ และโลจิสติกส์

๑) เป้าประสงค์

๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด

๑.๒) เพิ่มผลผลิตภาพแรงงาน

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด

๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๓.๑) พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการ

๓.๒) พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์

๓.๓) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ

๓.๔) พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑) เป้าประสงค์

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

๒.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

๒.๒) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๓.๑) พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน

๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๓.๔) พัฒนาและยกระดับใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมในภูมิภาค

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กำหนดไว้ ๔ ด้าน คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรให้เอื้อต่อการผลิตสินค้าเกษตรและอาหาร
คุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคมนาคม การวางผังเมืองเพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทาง

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร
และกลุ่มสหกรณ์การเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เป็น
มิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคมนาคม การวางผังเมืองเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางสายหลักของ
ประเทศและรองรับรถไฟรางคู่ ให้เอื้อต่อการค้า การลงทุนและการ
ท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการตลาดพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้
มีคุณภาพได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาและพัฒนาก่อสร้างเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมโดยให้
ความสำคัญกับแหล่งโบราณสถาน ศาสนา ประเพณีพื้นบ้าน

กลยุทธ์ที่ ๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนา
ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางบริการทางการศึกษาและวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลยุทธ์ที่ ๑ บูรณาการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ การวิจัย และการสร้างองค์ความรู้ทั้งระบบ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการบริการทางวิชาการ วิจัยและพัฒนาทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมสู่ชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาเครือข่ายสถาบันการศึกษาเพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์กลางบริการทางการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สู้สังคมไร้การกีดกันสถาบันของชาติ เอื้ออาทรและสมานฉันท์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อความมั่นคงทางอาชีพ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑. การจัดการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญในการบริหารจัดการการศึกษาและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในท้องถิ่น ด้วยการเร่งสร้างแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ตลอดจนมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการศึกษาในท้องถิ่น ด้วยการเพิ่มศักยภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ ความรู้ ความสามารถ ทักษะสำหรับการเรียน การสอน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึก และสร้างค่านิยมทางวัฒนธรรม คุณธรรม และจริยธรรมที่ดีงาม ให้แก่นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และประชาชนในท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง
๒. เพื่อสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประชาคมโลก

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการการศึกษา และการบริการทางการศึกษา
๒. พัฒนาผู้เรียน ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา
๓. สนับสนุนงานวิชาการและกิจกรรมทางการศึกษา

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละของการศึกษาต่อ ม.ปลาย , อุดมศึกษา และสายอาชีพ
๒. ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนด

๓. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (สมศ.)
๔. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเข้าถึงการบริการทางการศึกษา
๗. จำนวนเด็ก/เยาวชน/นักเรียน/ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมศีลธรรม คุณธรรม

จริยธรรมที่ดั่งมา

๘. จำนวนแผนงาน/โครงการในการจัดการความรู้ในหน่วยงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๙. จำนวนแผนงาน/โครงการพัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬาทิพย์หรือไปสู่ความเป็นนักกีฬาอาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒. การสร้างความเข้มแข็งของสังคมและชุมชนในท้องถิ่น

โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น มุ่งเน้นการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้วยการสนับสนุนแนวทางการดำรงชีวิตภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสนับสนุนแนวทางตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กร กลุ่มและเครือข่ายต่าง ๆ พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาในทุกระดับ การรณรงค์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การป้องกันและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน รวมถึงให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตนเองได้
๒. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ
๒. เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน
๓. สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรม การกีฬา และนันทนาการ

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. จำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ได้รับการส่งเสริมการดำรงชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. จำนวนแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมแนวทางตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๓. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุน/การจัดทำแผนชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม
๔. ร้อยละของผู้นำชุมชน/ผู้นำองค์กร/กลุ่มและเครือข่ายต่าง ๆ ที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพ/ประสิทธิภาพ
๕. จำนวนหมู่บ้านที่เป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ
๖. ร้อยละของครอบครัว/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น
๗. ร้อยละผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน/ภัยพิบัติทางธรรมชาติ/ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมที่ได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือ/ได้รับสวัสดิการสังคม
๘. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓. การพัฒนาโครงสร้างการผลิตและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
ในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญต่อกระบวนการ : Upstream midstream downstream (of the process)
 เช่น ภาคการเกษตร ตั้งแต่ระดับต้นน้ำ ด้วยการสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานการผลิต ปัจจัยที่เอื้อประโยชน์ต่อ
 กระบวนการผลิตในระดับกลางน้ำ จนถึงระบบการตลาดในระดับปลายน้ำ มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุง
 โครงสร้างพื้นฐาน โครงข่ายคมนาคม แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ควบคู่ไปกับ
 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม และภูมิปัญญา
 ของท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อสร้างรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นให้มีความพร้อมต่อการพัฒนาจังหวัด
๒. เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาส่งเสริมการเกษตร การพาณิชย์ และการลงทุน
๒. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยว
 และจัดการสิ่งแวดล้อม
๓. สนับสนุนส่งเสริม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญา
 ท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว
๒. ร้อยละของปริมาณแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของถนนที่ได้รับการก่อสร้าง/บูรณะ/ปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๔. จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเมืองโดยการวาง
 ผังเมืองที่ได้มาตรฐาน
๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณี รวมถึงภูมิ
 ปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔. การพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพองค์กร

โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิรูปองค์กร การปรับปรุง กฎ ระเบียบ และพัฒนามาตรฐานการ
 ทำงาน ด้วยการปรับบทบาทโครงสร้างและกลไกการจัดการ ลดขั้นตอนการควบคุมและสั่งการ โดยคำนึงถึง
 ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นในจังหวัดได้อย่างมี
 ประสิทธิภาพ ด้วยการสร้างเครือข่ายการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน ตลอดจนเพิ่ม
 คุณภาพในการจัดบริการและให้บริการสาธารณะ พร้อมปลูกฝังจิตสำนึกของบุคลากรในองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นให้มีความยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม พร้อมรับการตรวจสอบจากภาคประชาชนและยึดถือปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมถึงพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ มีความทันสมัย
๒. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นและต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติโดยรวม

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. เพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการทำงานของท้องถิ่น
๒. สนับสนุนช่วยเหลือและประสานการทำงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นองค์กรและหน่วยงานอื่น
๓. สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการพัฒนาตามที่กฎหมายกำหนด

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการสาธารณะที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการอบรม/สัมมนา/เพิ่มระดับของขีดความสามารถ/สมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร/ที่ส่วนราชการกำหนด
๕. ร้อยละของข้อมูลที่มีความครอบคลุม/ถูกต้อง/ทันสมัย/สนับสนุนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการ

วัตถุประสงค์ (Objectives)

๑. เพื่อบริหารจัดการการศึกษาท้องถิ่นและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๒. เพื่อสร้างรายได้ ลดรายจ่ายของประชาชนและสร้างความเข้มแข็งของสังคมชุมชน
๓. เพื่อสร้างความพร้อมโครงสร้างการผลิตและการบริการ
๔. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานในจังหวัด

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)

๑. การศึกษามีคุณภาพ ประชาชนเป็นคนดีมีความรู้คุณธรรม
๒. การให้บริการสาธารณะได้มาตรฐาน ทัวถึงและเป็นธรรม
๓. การคมนาคมขนส่งมีความเชื่อมโยงและมีแหล่งน้ำเพียงพอ

๔. ประชาชนมีรายได้ สังคมและชุมชนมีความเข้มแข็ง
๕. เกิดความร่วมมือที่ดีในการทำงานระหว่างภาคส่วน
๖. ท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง
๒. เพื่อสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประชาคมโลก

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการการศึกษา และการบริการทางการศึกษา
๒. พัฒนาผู้เรียน ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา
๓. สนับสนุนงานวิชาการและกิจกรรมทางการศึกษา

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ได้รับการส่งเสริมการดำรงชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. จำนวนแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมแนวทางตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๓. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุน/การจัดทำแผนชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม
๔. ร้อยละของผู้นำชุมชน/ผู้นำองค์กร/กลุ่มและเครือข่ายต่าง ๆ ที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพ/ประสิทธิภาพ
๕. จำนวนหมู่บ้านที่เป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ
๖. ร้อยละของครอบครัว/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น
๗. ร้อยละผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน/ภัยพิบัติทางธรรมชาติ/ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมที่ได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือ/ได้รับสวัสดิการสังคม
๘. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาส่งเสริมการเกษตร การพาณิชย์ และการลงทุน
๒. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยว และจัดการสิ่งแวดล้อม
๓. สนับสนุนส่งเสริม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กรณีมีความสัมพันธ์/สอดคล้องกับ THAILAND 4.0

Thailand 4.0 คือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “ValueBased Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” ไทยเริ่มก้าวเข้าสู่โมเดล Thailand 1.0 หลังจากเริ่มต้นพัฒนาภาคเกษตรกรรม แล้วจึงปรับเข้าสู่ Thailand 2.0 คือการลงทุน และอุตสาหกรรมเบาที่มุ่งเน้นแรงงานราคาต่ำ เช่น สิ่งทอ อาหาร และเข้าสู่การพัฒนา Thailand 3.0 ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งการ

พัฒนาของประเทศไทยใน 3 ช่วงแรก ไทยมีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึงร้อยละ 7 ต่อปี แต่หลังปี 2540 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมา เป็นร้อยละ 3 -4 ต่อปี ทำให้ประเทศไทยต้องอยู่ในกับดักประเทศรายได้ปานกลาง “Thailand 4.0” เป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1) เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

2) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

3) เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services

4) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัย

แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น “5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย” ประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med)
3. เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services
4. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูงโดยการเติมเต็มด้วย

วิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัย และพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น “5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย” ประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med)
3. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และ

เทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial Intelligence & Embedded Technology)

5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value services)

5. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

วิสัยทัศน์

“ ประชาชนมีความรอบรู้และมีความสุขอย่างรอบด้าน ท้องถิ่นเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ”

พันธกิจที่สอดคล้องวิสัยทัศน์

1. จัดการศึกษาท้องถิ่น บำรุงศาสนา โบราณสถาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ส่งเสริมการท่องเที่ยว การกีฬา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. พัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมอาชีพ และให้การสังคมสงเคราะห์
4. ส่งเสริมพัฒนาสังคม ชุมชน และจัดการด้านสาธารณสุขของท้องถิ่น
5. จัดระบบบริการสาธารณะ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง แหล่งน้ำสาธารณะ และป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
6. สนับสนุนความร่วมมือและบริการประชาชน หน่วยงาน องค์กรในการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ตามพันธกิจ

1. การศึกษาท้องถิ่นมีคุณภาพ ประชาชนเป็นคนดีมีความรู้รอบด้าน
2. ประชาชนในท้องถิ่นมีความสุขและรักใคร่ปรองดองสมานฉันท์
3. ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
4. สังคม ชุมชนในท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง
5. ท้องถิ่นสามารถให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการตนเองได้

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์(เชิงคุณภาพและปริมาณ)

1. ร้อยละของผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่น
3. ร้อยละของผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณเปรียบเทียบแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
4. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการจัดระบบบริการสาธารณะ/พัฒนาปรับปรุง ถนน แหล่งน้ำ สาธารณูปโภค
5. ร้อยละของผลการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
6. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการสนับสนุนช่วยเหลือ ร่วมมือในการบริหารจัดการและพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ศาสตร์การพัฒนาที่ 1. สร้างความรอบรู้และความสุขอย่างรอบด้าน

แนวทางการพัฒนา :

1. จัดการศึกษา บำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
2. ส่งเสริมการท่องเที่ยว การกีฬา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ศาสตร์การพัฒนาที่ 2. เสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา :

1. พัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมอาชีพ ให้การสังคมสงเคราะห์ และจัดการสาธารณสุข
2. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง แหล่งน้ำสาธารณะ และป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ศาสตร์การพัฒนาที่ 3. การบริหารจัดการท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา :

1. พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพของบุคลากรและองค์กร
2. สนับสนุนและประสานความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม (นายกองค์โท ดร.คมคาย อุดรพิมพ์)

1. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.1 พัฒนาและส่งเสริมประสิทธิภาพทางการศึกษา ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน

1.2 ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในหลักศีลธรรมทางศาสนา พัฒนาเยาวชนเป็นต้นแบบ

1.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน เพื่อยกระดับคุณภาพทางการศึกษา โดยจัดให้มีการส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น อุทยานการเรียนรู้มหาสารคาม (MK Park) ห้องฟ้าจำลอง ห้องเรียนอัจฉริยะและเติมเต็มสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสมัยใหม่แก่โรงเรียน

1.4 อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง บุญเบิกฟ้า ตลอดจนประเพณีท้องถิ่นอื่นๆ เป็นต้น

1.5 จัดสรรและสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาให้กับสถานศึกษาเพื่อให้ได้ตามมาตรฐาน การศึกษาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนสื่อการเรียนรู้ รวมทั้งครุภัณฑ์ทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะและศักยภาพ ทางการศึกษา

1.6 จัดสรร ส่งเสริม และสนับสนุนเผยแพร่ความรู้ต่างๆ และข้อมูลข่าวสารในท้องถิ่น ทั้งกิจกรรมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาคมท้องถิ่น ให้ประชาชนมีโอกาสการเรียนรู้ได้ทั่วถึงในทุก รูปแบบ

2. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

2.1 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน ในการพัฒนาทักษะ ในการประกอบอาชีพตลอดจนหาช่องทางการตลาด เพื่อให้เข้มแข็งและมีรายได้เพิ่มขึ้น

2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตพืชผลทางการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ ตลอดจนปัจจัยการผลิต เช่น บริการเครื่องมือชุดบ่อน้ำขนาดเล็ก จัดหารถชุดเจาะน้ำบาดาลขนาดใหญ่ สร้างถนนเพื่อเกษตรกรรม เพื่อขนส่งผลผลิตทางการเกษตร การป้องกันและกำจัดศัตรูพืชต่างๆ เป็นต้น

2.4 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตรของเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง มีทักษะและความรู้เพิ่มมากขึ้น

3. นโยบายด้านสังคม

3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการบริการด้านสาธารณสุขเพื่อยกระดับคุณภาพให้กับประชาชน ตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในการดูแลสุขภาพในด้านการแพทย์เคลื่อนที่ โครงการเยี่ยมบ้าน เป็นต้น

3.2 จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ โรคระบาด สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ในการรักษาสุขภาพอนามัย ตลอดจนพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน และ อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.)

3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แก้ไขปัญหาเสพติดรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

3.4 ส่งเสริมสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์กีฬา เพื่อใช้ในการแข่งขันกีฬาและออกกำลังกายให้กับหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนอุดหนุนสมาคมกีฬาจังหวัดมหาสารคามเพื่อส่งเสริมสุขภาพและพัฒนากีฬาของจังหวัด

3.5 ส่งเสริมงานและสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ พัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

3.6 ส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ รวมทั้งให้ชุมชนและสังคมได้รับรู้และเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

4. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน

4.2 บำรุงรักษาแม่น้ำ ลำคลอง แหล่งน้ำต่างๆ ไว้ใช้ในการอุปโภค-บริโภคเพื่อนำไปใช้ในการจัดระบบน้ำดื่มสะอาด ตลอดจนเพื่อทำการเกษตร เป็นแหล่งน้ำเพราะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดและเพื่อป้องกันน้ำท่วม น้ำเน่าเสีย จัดกิจกรรมและโครงการในการดูแลสุขภาพแหล่งน้ำต่างๆ

4.๓ ปรับปรุงพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถสร้างรายได้ สร้างอาชีพให้กับประชาชนในชุมชน รวมทั้งเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้กับประชาชน

4.4 ส่งเสริมสนับสนุนและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ประชาคม ชุมชนต่างๆ ในการจัดทำโครงการรักษาทรัพยากรน้ำ การพัฒนาลุ่มน้ำ และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ

5. นโยบายด้านการบริการจัดการที่ดี

5.1 ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องและตามนโยบายของรัฐบาลในการบริหารงานตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5.2 พัฒนาการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5.3 ประสานการทำงานร่วมกับ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาท้องถิ่น อาสาสมัครต่างๆ หน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชนทุกภาคส่วน ในการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

5.4 ส่งเสริมการกระจายอำนาจเพื่อการปกครองท้องถิ่น สนับสนุนการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารของทางราชการให้ประชาชนรับรู้เพื่อความโปร่งใสในการบริหารงาน

5.5 ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในการพัฒนาท้องถิ่น

5.6 สนับสนุนให้บุคลากร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ให้มีการศึกษา ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

6. นโยบายด้านการบริการสาธารณะ

6.1 ก่อสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6.2 จัดสรรงบประมาณให้มีระบบบรรเทาสาธารณภัยเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามความเดือดร้อนที่ประชาชนได้รับ โดยเป็นไปตามขอข่วยและอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

6.3 ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซม ถนน สะพาน การสาธารณสุขโรค ตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากกระทรวง กรม ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ประเด็นปัญหาและความต้องการในท้องถิ่น

1. **ประเด็นการศึกษาท้องถิ่น** เป็นจังหวัดที่ยังมีปัญหาในด้านการจัดการศึกษาในท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจากมีสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก (สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด 20 แห่ง) ทำให้มีอัตราส่วนของบุคลากรครูต่อจำนวนนักเรียนไม่เหมาะสมและเพียงพอ ทั้งยังขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาท้องถิ่นให้มีความเชื่อมโยงและมีความพร้อม โดยเฉพาะการเตรียมการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นอกจากนี้ประชาชนในท้องถิ่นบางส่วนยังไม่สามารถเข้าถึงช่องทางการบริการทางการศึกษาหรือเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง

2. **ประเด็นความยากจน** จากสถิติของจังหวัด พบว่ายังมีครัวเรือนยากจน ดูจากรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีค่อนข้างน้อย เนื่องจากประชาชนขาดรายได้ เพราะรายได้หลักสำคัญของประชาชน คือ รายได้จากภาคเกษตรกรรมซึ่งสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น สภาพภูมิประเทศหรือปัจจัยการผลิตไม่เอื้ออำนวยต่อการเกษตร สภาพดินเค็ม การบริหารจัดการในระบบชลประทานยังไม่ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร ปัญหาต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูง ราคาสินค้าตกต่ำ เป็นต้น

3. ประเด็นทางสังคม เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีผลกระทบจากการขยายตัวของชุมชน โดยเฉพาะบริเวณใกล้กับสถานศึกษา(มหาวิทยาลัย) เนื่องจากมีสถานประกอบการ เช่น หอพัก ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านคาราโอเกะ ร้านเกมส์ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการเกิดปัญหาหลายด้าน เช่น ปัญหาอาชญากรรม การพนัน การมั่วสุม การแพร่ระบาดของยาเสพติด และอาจส่งผลกระทบต่อด้านอื่น ๆ เช่น ด้านคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น ทำให้สังคม ชุมชนขาดความเข้มแข็ง นอกจากนี้ยังมีปัญหาบ้างเล็กน้อยเกี่ยวกับการจัดบริการและการเข้าถึงการบริการสาธารณะจากหน่วยงานภาครัฐให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เช่น ผู้สูงอายุหรือคนพิการ ยังได้รับการบริการไม่ทั่วถึงและเป็นธรรม

4. ประเด็นด้านแรงงาน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่ไร้ฝีมือตามมาตรฐานของกรมแรงงาน ปัญหาแรงงานอพยพ มักเกิดในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยว โดยจะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานหรืออพยพแรงงานเพื่อเดินทางเข้าไปทำงานในกรุงเทพฯหรือต่างจังหวัด ซึ่งจะมีทั้งในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ภาคการประมง และปัจจุบันเริ่มประสบปัญหาแรงงานต่างด้าว(แรงงานแฝง)

5. ประเด็นด้านโครงสร้างพื้นฐานและคมนาคมขนส่ง จังหวัดมหาสารคาม เป็นจังหวัดที่ยังขาดการผสมผสานในการติดต่อค้าขายหรือตอบสนองความต้องการของประชาชน กล่าวคือ ขาดความพร้อมในระบบขนส่งหรือโลจิสติกส์ รวมถึงขาดการจัดทำโครงข่ายเชื่อมโยงถนนและแหล่งน้ำในท้องถิ่นให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งน่าจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น การติดต่อค้าขายในภาคธุรกิจ กระบวนการผลิตในภาคการเกษตร ตลอดจนการเชื่อมโยงกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะเกิดขึ้น

6. ประเด็นด้านทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม จังหวัดมหาสารคาม จะประสบปัญหาเกี่ยวกับดินเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะปัญหาคุณภาพดินต่ำและการแพร่กระจายของดินเค็ม ส่งผลเสียต่อพื้นที่การเกษตร นอกจากนี้ยังมีปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เช่น สถานที่ทิ้งขยะ การกำจัดขยะหรือสถานที่บำบัดขยะ การทิ้งของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม บ้านเรือน ชุมชน เป็นต้น

7. ประเด็นความรุนแรงของภัยพิบัติทางธรรมชาติ จังหวัดมหาสารคาม มักจะประสบปัญหาอุทกภัยเป็นประจำทุกปี ทั้งในเขตเมืองและพื้นที่เกษตรกรรม โดยเฉพาะพื้นที่ใกล้บริเวณลุ่มน้ำชี และปัญหาภัยแล้ง ซึ่งทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนทั้งในด้านน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค รวมถึงผลผลิตทางการเกษตร ส่วนใหญ่มักเกิดในเขตพื้นที่ที่ไม่มีแหล่งเก็บกักน้ำหรือแม่น้ำไหลผ่าน นอกจากนี้ยังปัจจุบันยังมีปัญหาเกี่ยวกับวาตภัยในบางพื้นที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย

8. ประเด็นการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การขาดความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับจากประชาชนที่มีต่อองค์กร และขาดการบูรณาการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น เพื่อการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด

การวิเคราะห์ผังเมืองรวมเมืองมหาสารคาม

ผลการวิเคราะห์แนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตของผังเมืองรวมเมืองมหาสารคาม เพื่อนำไปพัฒนาได้ถูกแบ่งออกเป็น 9 ประเภท ดังนี้

1. ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
2. ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง
3. ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก
4. ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ
5. ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม
6. ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
7. ที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา
8. ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา
9. ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและข้อมูลศักยภาพของจังหวัดมหาสารคาม รวมถึงภารกิจบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้เทคนิค SWOT วิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และปัญหาอุปสรรค จึงสรุปผลการประเมินสภาพการพัฒนาของจังหวัดมหาสารคาม และองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ในปัจจุบัน ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths : S)

- จังหวัดมหาสารคาม มีแหล่งเรียนรู้มากมาย หลากหลายสาขาอาชีพ เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถสร้างองค์ความรู้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้

- จังหวัดมหาสารคาม มีปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจ(ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา) จำนวนมาก เพียงพอต่อการส่งออกและใช้พัฒนาเป็นพลังงานทดแทนของประเทศได้

- จังหวัดมหาสารคาม มีโบราณสถานที่สำคัญที่อายุเก่าแก่นับพันปี คือ พระบรมธาตุนาคูน พระพุทธรูปเมือง พระพุทธรูปยืนมงคล กู่สันตรัตน์ นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์และวัฒนธรรมประเพณีที่โดดเด่น คือ เสื้ออกบ้านแพง งานประเพณีออนซอนกลองยาว และงานบุญพาข้าวลิงหรือบุญเลี้ยงอาหารลิง ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม นับเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในจังหวัด โดยสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีเอกภาพ

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีจำนวนสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาที่มากเพียงพอ โดยสามารถบริหารจัดการการศึกษาท้องถิ่นเองได้

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีบุคลากรจำนวนมาก พร้อมมีเครื่องมือเครื่องจักรที่มีสมรรถนะสูงและมีประสิทธิภาพ สามารถสนับสนุนช่วยเหลือและให้บริการประชาชนในท้องถิ่น

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

- จังหวัดมหาสารคาม ยังขาดการนำองค์ความรู้ไปพัฒนาหรือใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง

- จังหวัดมหาสารคาม ยังขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอย่างองค์รวมหรืออย่างเป็นระบบ ตลอดจนขาดการประสานความร่วมมือระหว่างภาคประชาชนกับหน่วยงานของรัฐ

- บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม บางส่วนยังขาดทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะงานที่ใช้เทคนิคเฉพาะ เช่น ระบบสื่อสารเทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นต้น

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีพื้นที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนทั้งเขตจังหวัด ไม่สอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้เกิดการกระจายตัวของงบประมาณ ไม่สามารถดำเนินโครงการ/กิจกรรมขนาดใหญ่ที่จำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมากได้

โอกาส (Opportunities : O)

- นโยบายส่งเสริมและปฏิรูปการศึกษาภาครัฐโดยรวมที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาท้องถิ่น

- นโยบายปฏิรูประบบราชการ ที่ถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

- นโยบายและประกาศของ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ(คสช.) ในปัจจุบัน ที่เอื้อต่อการดำเนินการพัฒนาภายใต้ข้อจำกัดทางกฎหมาย

- นโยบายการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่งผลให้ทุกภาคส่วนเกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

- นโยบายภาครัฐในการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และพัฒนาความเชื่อมโยงระบบขนส่งในภาพรวมของประเทศ ส่งผลต่อการจัดระบบบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น

ภัยคุกคาม/ปัญหาอุปสรรค (Threats : T)

- ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปีและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ

- ปัญหาการเกิดโรคระบาดหรือโรคติดต่อร้ายแรง ที่เกิดจากการพัฒนาสายพันธุ์ ในคน พืช และสัตว์

- ปัญหาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและวัฒนธรรมของสังคมไทย โดยลอกเลียนแบบจากต่างประเทศ

- ปัญหาการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ภายใต้ระเบียบ กฎหมาย ขาดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ ทั้งเสี่ยงต่อการกระทำผิด หรือละเมิดของเจ้าหน้าที่ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณไม่สอดคล้องกับภารกิจที่ถ่ายโอน

ประเด็นความต้องการในอนาคต

1. พัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งในระบบและการศึกษาทางเลือก
2. พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะ
๓. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและแหล่งน้ำสาธารณะ
4. ยกระดับคุณภาพชีวิต และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
5. สร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่างภาคส่วน
6. พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการท้องถิ่น
